II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 11. februāris)

par valsts atbalstu C 55/07 (ex NN 63/07, CP 106/06), ko īstenoja Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste – Valsts garantija BT pensiju fondam

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 685)

(autentisks ir tikai teksts angļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/703/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

aicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar šiem noteikumiem [1], un ņemot vērā to izteiktos apsvērumus,

tā kā:

(1) Šī lieta attiecas uz valsts atbalstu, ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (turpmāk tekstā – "Apvienotā Karaliste") īstenoja *BT plc* (turpmāk tekstā – "*BT*", ja nav norādīts citādi) labā. *BT* ir Anglijā un Velsā reģistrēta akciju sabiedrība. *British Telecommunications plc* ir *BT Group plc* pilnīgi piederošs meitasuzņēmums un ietver faktiski visus *BT group* uzņēmumus un aktīvus. Tā bija statūtsabiedrības *British Telecommunications* tiesību pārņēmēja un saskaņā ar 1984. gada Telekomunikāciju likumu Anglijā un Velsā bija reģistrēta kā Apvienotās Karalistes valstij pilnībā piederoša akciju sabiedrība. Laikā no 1984. gada novembra līdz 1993. gada jūlijam Apvienotās Karalistes valdība trīs publiskos piedāvājumos pārdeva visas tai piederošās *British Telecommunications plc* daļas.

[1] OV C 15. 22.1.2008., 8. lpp.

1. PROCEDŪRAS ASPEKTI

(2) Viens no *BT* konkurentiem, kurš lūdz ievērot konfidencialitāti, 2006. gada 26. aprīlī iesniedza sūdzību par garantiju, ko valdības ministrs piešķīra *BT* ("valsts garantija"). Šis konkurents 2006. gada 24. maija un 2006. gada 22. jūnija elektroniskajā vēstulē sniedza Komisijai sīkāku informāciju par šo shēmu.

(3) Komisija 2006. gada 18. maijā nosūtīja informācijas pieprasījumu Apvienotās Karalistes iestādēm, un tās atbildēja 2006. gada 18. jūlija vēstulē.

(4) 2006. gada 21. decembrī Komisija nosūtīja vēl vienu informācijas pieprasījumu. Pēc termiņa pagarināšanas Apvienotās Karalistes iestādes atbildēja 2007. gada 27. februāra vēstulē.

(5) Pēc Apvienotās Karalistes iestāžu lūguma 2007. gada 26. martā tika noorganizēta tikšanās ar *BT* pensiju shēmas ("*BTPS*") pārvaldītājus pārstāvošajiem juristiem. Papildu informācija tika iesniegta 2007. gada 10. maija elektroniskajā vēstulē.

(6) Komisija 2007. gada 10. maijā nosūtīja Apvienotās Karalistes iestādēm informācijas pieprasījumu. Pēc termiņa pagarināšanas un tikšanās 2007. gada 11. jūnijā Apvienotās Karalistes iestādes atbildēja 2007. gada 19. jūnija vēstulē.

(7) Savā 2007. gada 3. augusta vēstulē Komisija lūdza papildu informāciju. Pēc termiņa pagarināšanas Apvienotās Karalistes iestādes atbildēja 2007. gada 3. oktobra vēstulē.

(8) Komisija 2007. gada 28. novembrī pieņēma un paziņoja Apvienotajai Karalistei lēmumu, kurā tā secināja, ka valsts garantija, ciktāl tā attiecas uz *BT* pensiju saistībām maksātnespējas gadījumā, nav valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, un tajā pašā laikā uzsāka oficiālu izmeklēšanas procedūru attiecībā uz dažiem ar *BTPS* piešķirto valsts garantiju saistītajiem pasākumiem.

(9) Apvienotās Karalistes iestādes 2008. gada 30. janvāra elektroniskajā vēstulē nosūtīja savus apsvērumus par šo lēmumu.

(10) Pēc 2007. gada 28. novembra lēmuma publicēšanas Komisija saņēma apsvērumus no šādām ieinteresētajām personām: *UK Competitive Telecommunications Association* (*"UKCTA"*), *BT* konkurentus – telekomunikāciju operatorus – pārstāvošas tirdzniecības asociācijas, minētā anonīmā sūdzības iesniedzēja, *BT* un *BTPS*. To apsvērumus 2008. gada 25. martā nosūtīja Apvienotās Karalistes iestādēm.

(11) Apvienotās Karalistes iestādes 2008. gada 25. aprīļa elektroniskajā vēstulē lūdza atļauju nosūtīt trešo personu apsvērumus *BT*. Komisija, saņēmusi piekrišanu pēc apspriešanās ar attiecīgajām personām, atļāva atklāt *BT* šo dokumentu nekonfidenciālās versijas.

(12) Apvienotās Karalistes iestāžu apsvērumus par trešo personu argumentiem Komisija saņēma 2008. gada 30. maija elektroniskajā vēstulē. *BT* piezīmes par trešās personas apsvērumiem Komisija saņēma 2008. gada 3. jūnija elektroniskajā vēstulē.

(13) Komisija 2008. gada 22. jūlijā rīkoja tikšanos ar Apvienotās Karalistes iestādēm; pēc tikšanās 2008. gada 19. septembra elektroniskajā vēstulē tika sniegti papildu skaidrojumi.

(14) *BT* un *BTPS* juristi pēc šo uzņēmumu pieprasījuma tikās ar Komisiju 2008. gada 6. augustā un 2008. gada 28. oktobrī.

2. **PASĀKUMU APRAKSTS**

(15) Pārbaudāmie pasākumi ir saistīti ar noteikumiem, kurus Apvienotās Karalistes valdība izmanto, lai garantētu dažu – īpaši pensiju – *BT* saistību samaksu saskaņā ar valsts garantiju, un atbrīvo *BT* no pienākumiem, kurus paredz pensiju shēmām Apvienotajā Karalistē piemērotais tiesiskais regulējums.

2.1. **Valsts garantija**

(16) Saskaņā ar 1981. gada Telekomunikāciju likumu to telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanu, ko agrāk veica Pasts, uzticēja jaunai valsts sabiedrībai – *British Telecommunications*. 1984. gada Telekomunikāciju likums paredzēja *British Telecommunications* privatizāciju.

(17) Saskaņā ar 1984. gada Telekomunikāciju likuma 60. pantu valsts sabiedrības īpašumu, tiesības un saistības nodeva privatizētajam tiesību pārņēmējam *British Telecommunications plc*. Tam nodeva arī valsts sabiedrības saistības attiecībā uz tās darbinieku pensiju shēmu, kuru apmērs atbilstoši shēmas 1983. gada aktuārvērtējumam tajā laikā bija 626 miljoni GBP.

(18) 1984. gada Telekomunikāciju likuma 68. pantā noteikta valsts garantija.

"1. Šo punktu piemēro, ja:

a) saskaņā ar [1986. gada Maksātnespējas likumu] ir pieņemta rezolūcija par brīvprātīgu pārņēmējas sabiedrības likvidāciju, ko dara tādā nolūkā, kas nav vienīgi šīs sabiedrības pārstrukturēšana vai pievienošana citai sabiedrībai; vai

b) pirms tam tiesa saskaņā ar minēto likumu nav pieņēmusi tādu lēmumu vai izdevusi tādu rīkojumu, ar kuru paredz likvidēt pārņēmēju sabiedrību.

2. Uzsākot likvidāciju, valsts sekretārs uzņemas atbildību par visu to pārņēmējas sabiedrības nenokārtoto saistību izpildi, kas šim uzņēmumam noteiktas saskaņā ar iepriekš minēto 60. pantu.

[…]

4. Ja valsts sekretārs veic maksājumu kādai personai, izpildot savas saistības atbilstoši šim punktam, viņš tādējādi kļūst par pārņēmējas sabiedrības kreditoru samaksātās summas apmērā, un viņa prasību likvidācijas nolūkos izskata kā prasība attiecībā uz sākotnējām saistībām."

(19) Valsts garantija aptvēra visas tās uzņēmuma nenokārtotās saistības, kuras 1984. gadā nodeva *BT*. Lai gan Apvienotās Karalistes iestādes norāda, ka tām nav pilnīgas informācijas par visām aptvertajām saistībām, izņemot pensiju saistības, tās atzīmē, ka 1983. gada aprīļa *British Telecom* finanšu pārskatos sniegta informācija par stāvokli 1984. gada 31. martā:

— viena gada laikā nokārtojamo īstermiņa saistību kopējais apjoms bija 1 909 miljoni GBP. Tās ietvēra īstermiņa aizņēmumus, tirdzniecības aizdevumus, pievienotās vērtības nodokli un algas nodokļus, citus kreditorus, uzkrājumus un atlikto ienākumu,

— ilgtermiņa saistību kopējais apjoms ārējo aizņēmumu veidā bija 458 miljoni GBP, ko atmaksāja pēc desmit gadiem.

(20) Ar 2003. gada Komunikāciju likumu atcēla 1984. gada Telekomunikāciju likuma 60. pantu un grozīja 68. panta 2. punktu, kas tagad nosaka, ka, "uzsākot likvidāciju, valsts sekretārs uzņemas atbildību par visu to pārņēmēja uzņēmuma nenokārtoto pensiju maksājumu saistību izpildi, ko šim uzņēmumam nosaka iepriekš minētais 60. pants" (izcēlums pievienots).

(21) Valsts garantija paredz, ka Apvienotās Karalistes valdībai ir jāpilda visas *BT* pārņemtās valsts sabiedrības saistības attiecībā uz pensiju maksājumiem tiem darbiniekiem, kuri bija valsts sabiedrības darbinieku pensiju shēmas dalībnieki līdz 1984. gada 6. augustam, ar nosacījumu, ka *BT* ir maksātnespējīga un tiek likvidēta, un tikai tādā gadījumā, ja šīs saistības, sākot likvidāciju, ir pilnībā vai daļēji nenokārtotas. No tā var secināt, ka *BT* pensiju shēmā nepietiek aktīvu, lai izpildītu saistības attiecībā uz šo darbinieku iegūtajām tiesībām. Lai gan 1984. gada Telekomunikāciju likums šo jautājumu skaidri neregulē, Apvienotās Karalistes iestādes uzskata, ka valsts garantija aptver šo darbinieku ne tikai pirms privatizācijas, bet arī pēc privatizācijas iegūtās pensijas tiesības.

(22) Līdz privatizācijai – turklāt ņemot vērā tās valsts sabiedrības statusu – *BT* varēja likvidēt vienīgi ar parlamenta aktu. Valsts garantiju pensiju saistībām, iespējams, nodrošināja, lai mazinātu valsts sabiedrības darbinieku bažas, jo viņu pensijām vairs nebija valsts aizsardzības. Īpaši viņi bažījās, kas notiktu, ja privatizētā pārņēmēja sabiedrība kļūtu maksātnespējīga, atstājot pensiju shēmu ar deficītu. Saskaņā ar Apvienotās Karalistes iestāžu viedokli 1984. gadā izdotā valsts garantija bija atbilde uz šīm bažām, kuras palielināja arī 1983. gadā atklātais pensiju shēmas aktuārais deficīts.

(23) Apvienotās Karalistes iestādes paskaidroja, ka gadījumā, ja *BT* kļūtu maksātnespējīga, Apvienotās Karalistes valdība, sākot likvidāciju, tūlīt uzņemtos atbildību par visām tām *BT* nenokārtotajām saistībām attiecībā uz personāla pensiju shēmu, ko *BT* pārņēma privatizācijas laikā. Valsts sekretārs veiktu *BTPS* uz šīm nenokārtotajām saistībām attiecināmu maksājumu un kļūtu par nenodrošinātu *BT* kreditoru šādas summas apmērā. *BTPS* arī būtu nenodrošināts maksātnespējīgās *BT* kreditors attiecībā uz visām tām saistībām, kas attiecas uz personālu un kurām nepiemēro valsts garantiju, jo likums nenosaka pensijas shēmas pārvaldītājiem īpašas priekšrocības.

(24) Apvienotās Karalistes iestādes norāda, ka tās nespēj noteikt apmēru, kādā garantija varētu segt saistības. Patiešām – ja un kad *BT* kļūtu maksātnespējīga un tiktu likvidēta, nenokārtoto saistību apjoms būtu atkarīgs no aptverto dalībnieku skaita un no *BT* pensiju shēmas aktīviem.

2.2. ***BT* pensiju shēma**

(25) Līdz 1969. gadam Pasta darbinieki bija valsts civildienesta ierēdņi. Šajā gadā tie kļuva par Pasta valsts sabiedrības darbiniekiem un zaudēja valsts civildienesta ierēdņu statusu. Pastam tika noteikta vispārēja atbildība par personāla pensiju izmaksu, izveidojot Pasta darbinieku vecumpensiju shēmu ("*POSSS*"), kurai nodeva pasta darbinieku iegūtās pensiju tiesības.

(26) 1983. gadā izveidoja *British Telecommunications* darbinieku vecumpensiju shēmu ("*BTSSS*"), kuras noteikumus izstrādāja pēc *POSSS* noteikumu parauga. No 1986. gada 31. marta *BT* izveidoja vēl vienu pensiju shēmu jaunajiem darbiniekiem, ko nosauca par *British Telecommunications plc.* jauno pensiju shēmu ("*BTNPS*"). No šā datuma jaunie darbinieki *BTSSS* nevarēja pievienoties. 1993. gadā abas shēmas apvienoja un nosauca par *BT* pensiju shēmu ("*BTPS*").

(27) *BTPS* mērķis ir nodrošināt, lai ilgtermiņā shēmā vienmēr būtu pietiekami līdzekļu pensiju maksājumu segšanai. Saskaņā ar *BTPS* noteikumiem *BT* jāveic shēmas aktuāra noteiktās darba devēja regulārās iemaksas shēmā, lai izmaksātu shēmas pensijas un segtu tās izmaksas un izdevumus. 2006./2007. finanšu gadā *BT* kopējās darba devēja regulārās iemaksas bija 395 miljoni GBP. Shēmas aktuāram ne retāk kā reizi trīs gados jāveic arī shēmas aktīvu un pasīvu (proti, nākotnē izmaksājamo pensiju un citu izmaksu un izdevumu) aktuārvērtējums un par stāvokli jāziņo *BTPS* pārvaldītājiem un *BT*. *BT* jāveic arī papildu iemaksas, kas nepieciešamas saskaņā ar refinansēšanas plānu aktuārvērtējumā ziņotā deficīta starp shēmas aktīviem un pasīviem segšanai, lai atjaunotu pilnīgu *BTPS* finansējumu [...] (*).

(28) Piemēram, *BTPS* trīsgadu vērtējumā 2002. gada 31. decembrī konstatēts finansējuma deficīts, kuru *BT* piekrita atmaksāt piecpadsmit gadu laikā, papildus darba devēja regulārajām iemaksām maksājot 232 miljonus GBP gadā. 2006. gada decembrī tika paziņoti jaunākā vērtējuma rezultāti, kas atklāja, ka pasīvi ir 37,8 miljardi GBP, bet aktīvi – 34,4 miljardi GBP, kas nozīmē, ka deficīta kopsumma ir 3,4 miljardi GBP. Saskaņā ar refinansēšanas plānu pilnīgs shēmas finansējums jāpanāk līdz 2015. gadam. *BT* piekrita desmit gadus maksāt 280 miljonus GBP gadā, paredzot, ka kopā ar peļņu no ieguldījumiem tas pilnīgi kompensēs deficītu. Ja nākamais aktuārvērtējums atklās, ka pilnīgs shēmas

(*) Konfidenciāla informācija.

finansējums plānotajā laikā nav panākts, būs jāsaskaņo jauns refinansēšanas plāns, grozot papildu iemaksu apmēru.

2.3. **Galvenie notikumi pensiju likumdošanas jomā Apvienotajā Karalistē kopš 1984. gada**

(29) Kopš 1984. gada pensiju tiesību aktos Apvienotajā Karalistē veiktas vairākas izmaiņas. Saskaņā ar pieejamo informāciju galvenos grozījumus vispārējos pensiju reglamentējošajos noteikumos ieviesa ar 1995. gada Pensiju likumu un 2004. gada Pensiju likumu.

2.3.1. *1995. gada Pensiju likums: minimālā finansējuma prasības*

(30) Ar 1995. gada Pensiju likuma 56. pantu ieviesta minimālā finansējuma prasība, saskaņā ar kuru shēmas aktīvu vērtība nav mazāka kā shēmas pasīvu vērtība. Tomēr 1996. gada Noteikumi par uzņēmumu pensiju shēmām (minimālā finansējuma prasība un aktuārvērtējumi) paredz:

"56. pantu (minimālā finansējuma prasība) nepiemēro […] tām uzņēmumu pensiju shēmām, kurām valsts ministrs ir piešķīris garantiju vai veicis kādu citu pasākumu, lai garantētu, ka shēmas aktīvu pietiek tās saistību izpildei. […] Ja šāda garantija ir sniegta tikai attiecībā uz kādu shēmas daļu, tad 56.–60. pantu un šos noteikumus piemēro tā, it kā šī daļa un pārējās shēmas daļas būtu atsevišķas shēmas" (izcēlums pievienots).

(31) Turklāt 1995. gada Pensiju likuma 75. pantā paredzēts, ka gadījumā, ja maksātnespējas laikā shēmas aktīvu vērtība ir mazāka nekā shēmas pasīvu summa, šīs starpības summa uzskatāma par darba devēja parādu shēmas pārvaldītājiem vai vadītājiem. Tomēr 1996. gada Noteikumos par uzņēmumu pensiju shēmām (deficīts uzņēmuma likvidēšanas laikā) paredzēts:

"75. pantu nepiemēro […] tām uzņēmumu pensiju shēmām, kurām valsts ministrs ir piešķīris garantiju vai veicis kādu citu pasākumu, lai garantētu, ka shēmas aktīvu pietiek tās saistību izpildei" (izcēlums pievienots).

2.3.2. *2004. gada Pensiju likums: pensiju aizsardzības fonds un likumā noteiktie finansēšanas mērķi*

(32) Pēc tam, kad tūkstošiem darbinieku zaudēja lielu savu pensiju daļu tos finansējošo uzņēmumu bankrota dēļ, spēcīga politiskā spiediena rezultātā ar 2004. gada Pensiju likuma 2. daļu tika izveidots Pensiju aizsardzības fonds. Pensiju aizsardzības fondu izveidoja 2005. gada aprīlī. Tā pienākums ir maksāt kompensāciju to pensiju shēmu dalībniekiem, kuras finansējošie darba devēji zaudējuši maksātspēju un kuru shēmas aktīvi ir nepietiekami, lai visiem dalībniekiem nodrošinātu Pensiju aizsardzības fonda izmaksājamajām kompensācijām līdzvērtīgu aizsardzību.

(33) Pensiju aizsardzības fondu daļēji finansē no aktīviem, kas pārņemti no tām shēmām, kuru pienākumus fonds uzņēmies, un daļēji no ikgadējās nodevas, ko iekasē no attiecīgajām pensiju shēmām. Šī nodeva ietver administratīvo nodevu un riska nodevu, kas iekļauj divus elementus: uz risku balstītu elementu, kurā ņemts vērā nepietiekama shēmas finansējuma un darba devēja maksātnespējas risks (80 % no nodevas), un uz shēmas saistību apjomu balstītu elementu (20 % no nodevas). Sākotnējās nodevas apmēru 2005./2006. gadam noteica, neņemot vērā uz risku balstīto elementu.

(34) 2005. gada Noteikumos par Pensiju aizsardzības fondu (iestāšanās noteikumi) noteikts, ka Pensiju aizsardzības fonds neietver "tādu shēmu, kurai attiecīga valsts iestāde ir devusi savu garantiju vai veikusi citus pasākumus, lai garantētu, ka shēmas aktīvu pietiks tās saistību izpildei". Ja shēmas daļai ir valsts garantija, garantētā un negarantētā shēmas daļa uzskatāma par atsevišķu shēmu.

(35) Visbeidzot – ar 2004. gada Pensiju likuma 3. daļu ieviesa jaunas prasības attiecībā uz shēmas finansēšanu ("likumā noteiktie finansēšanas mērķi"), kas aizstāja 1995. gada minimālā finansējuma prasības. Šā likuma 222. pantā noteikts, ka shēmām ir jānodrošina pietiekams un atbilstošs aktīvu daudzums savu tehnisko rezervju segšanai. 2005. gada Noteikumi par uzņēmumu pensiju shēmām (shēmu finansēšana) piešķir atbrīvojumu tai shēmai, kuru garantē valsts iestāde. Turklāt, ja valsts garantija piešķirta tikai kādai shēmas daļai, garantētā un negarantētā shēmas daļa uzskatāma par atsevišķu shēmu.

3. **KOMISIJAS LĒMUMS PAR OFICIĀLU IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRU**

(36) Komisija 2007. gada 28. novembra lēmumā par oficiālas izmeklēšanas uzsākšanu izklāstīja savu iepriekšējo novērtējumu un pauda šaubas par attiecīgo pasākumu saderību ar kopējo tirgu. Aplūkotie pasākumi bija šādi:

— valsts garantija *BT* attiecībā uz *BT* pensiju saistībām 1984. gadā,

— *BTPS* atbrīvojums no 1995. gada Pensiju likuma un 2004. gada Pensiju likuma ieviesto minimālā finansējuma prasību piemērošanas tām *BTPS* pensiju saistībām, uz kurām attiecas valsts garantija,

— *BTPS* atbrīvojums saskaņā ar 2005. gada Noteikumiem par Pensiju aizsardzības fondu (iestāšanās noteikumi) no prasības, kas noteikta 2004. gada Pensiju likuma 2. daļā un paredz maksāt ikgadēju nodevu Pensiju aizsardzības fondā atbilstoši savām valsts garantētajām pensiju saistībām.

(37) Šajā lēmumā Komisija pauda viedokli, ka valsts garantija *BT* pensiju saistībām *BT* maksātnespējas gadījumā pēc likvidācijas ir izdevīga tikai darbiniekiem un tādēļ nerada *BT* nekādas priekšrocības, jo neietekmē *BT* kredītvērtējumu, ieguldījumu vai nodarbinātības politiku. Tādēļ Komisija secināja, ka valsts garantija, aplūkojot to atsevišķi no 1995. un 2004. gadā tiesiskajā regulējumā ieviestajām izmaiņām un ciktāl tā attiecas uz *BT* pensiju saistībām maksātnespējas gadījumā, nepiešķīra *BT* nekādas īpašas priekšrocības un tādēļ nebija valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē ([1]).

(38) Tomēr Komisija nonāca pie atšķirīga secinājuma attiecībā uz to pensiju tiesisko regulējumu, kuru saistībā ar valsts garantiju ieviesa 1995. un 2004. gadā. Paužot sākotnējās šaubas, vai iespējamais valsts atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, Komisija aicināja Apvienoto Karalisti sniegt šādus paskaidrojumus:

— nepārprotamus pierādījumus, ka *BTPS* neizmantoja atbrīvojumu no minimālā finansējuma prasībām, kas noteiktas 1995. un 2004. gada pensiju likumā, norādot šā lēmuma iemeslus. Šādā sakarā Komisija norādīja, ka, neskatoties uz 1995. gada Pensiju likuma prasību par shēmas aktīvu atbilstību tās saistību apmēram, 2006. gadā *BTPS* joprojām bija 3,4 miljardu GBP liels deficīts,

— pilnīgu skaidrojumu, kāpēc atbrīvojums no iemaksu veikšanas Pensiju aizsardzības fondā nebija valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē,

— pilnīgu skaidrojumu, kāpēc šie pasākumi uzskatāmi par saderīgiem ar valsts atbalsta noteikumiem un jo īpaši ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ja Komisija atzīs, ka tie ir valsts atbalsts.

4. IESAISTĪTO PERSONU APSVĒRUMI

4.1. Apvienotās Karalistes iestāžu nostāja

(39) Apvienotās Karalistes apsvērumi attiecas uz jautājumiem, kas iekļauti 2007. gada 28. novembra lēmumā attiecībā uz minimālā finansējuma prasību un atbrīvojumu no nodevu maksāšanas Pensiju aizsardzības fondā.

4.1.1. *Minimālā finansējuma prasība*

(40) Apvienotā Karaliste apgalvo, ka *BT* un *BTPS* neizmantoja atbrīvojumu no minimālā finansējuma prasības savā labā.

(41) Minimālā finansējuma prasība, kas noteikta līdz 2004. gadam spēkā bijušā 1995. gada Pensiju likuma 56. pantā, noteica, ka pensiju fonda aktīvu apmēram jābūt ne mazākam par saistību apmēru. Apvienotā Karaliste uzsver, ka pamats pensiju saistību apmēra aprēķināšanai atbilstoši 1995. gada Pensiju likuma 56. panta 3. punktam atšķiras no tā, ko pensiju shēmas parasti izmanto regulārajā izvērtēšanā. Tādēļ, izmantojot atšķirīgu metodoloģiju, tika iegūtas atšķirīgas saistību apmēra vērtības.

(42) Šajā tabulā ir izklāstītas atšķirības starp vērtējumiem, kas veikti saskaņā ar minimālā finansējuma prasības (*"MFR"*) metodoloģiju, un *BTPS* pastāvīgajiem vērtējumiem.

Vērtējuma datums	Aktīvi	Saistības (saskaņā ar *MFR*)	Aktīvu attiecība pret saistībām (saskaņā ar *MFR*)	Saistības (pastāvīgie vērtējumi)	Aktīvu attiecība pret saistībām (pastāvīgie vērtējumi)
31.12.2002.	22,8 miljardi GBP	22,5 miljardi GBP	101,1 %	24,9 miljardi GBP	91,6 %
31.12.1999.	29,9 miljardi GBP	26,5 miljardi GBP	112,7 %	30,9 miljardi GBP	96,8 %

(43) Šie skaitļi parāda, ka divos – 1999. un 2002. gada – *BTPS* vērtējumos, kas veikti laikā, kad spēkā bija 1995. gada minimālā finansējuma prasība, saskaņā ar minimālās finansējuma prasības metodoloģiju aprēķinātais finansējums pārsniedza 100 %, turpretī saskaņā ar citu metodoloģiju veiktajā pastāvīgajā vērtējumā konstatēts deficīts. Šādā saistībā Apvienotā Karaliste uzsver, ka minimālā finansējuma prasība neizvirzīja shēmām nosacījumu, ka to aktīvu apmēram jāpārsniedz to saistību apmērs, kas aprēķināts pastāvīgo vērtējumu laikā. Turklāt, lai sasniegtu 100 % aktīvu attiecību pret pasīviem, deficīts atbilstoši minimālā finansējuma prasībai nebija jālabo nekavējoties, bet gan noteiktā termiņā, kas nepārsniedza 10 gadus.

([1]) Sk. Komisijas 2007. gada 28. novembra lēmuma 42.–60. punktu.

(44) 2004. gada Pensiju likums aizstāja 1995. gada minimālā finansējuma prasību ar jaunu shēmas finansēšanas režīmu, saskaņā ar kuru pensiju fonda pārvaldītājiem bija jāvienojas ar finansējošo uzņēmumu par plānu, kā deficīta gadījumā atjaunot finansējumu. Apvienotās Karalistes iestādes uzsvēra, ka saskaņā ar Noteikumiem par uzņēmumu pensiju shēmām no obligātā finansējuma prasības piemērošanas var atbrīvot tikai tās pensiju shēmas, kas gūst labumu no valsts garantijas un kas ir izveidotas ar kādu tiesību aktu (likumu). Šādā aspektā jānorāda, ka *BTPS* netika izveidota ar tiesību aktu.

(45) Apvienotās Karalistes iestādes uzsvēra arī, ka *BTPS* pilnīgi ievēroja šo obligāto finansējuma prasību, ko atspoguļo *BTPS* pārvaldītāju sagatavotie ziņojumi, kuros norādīts, ka 2004. gadā finansējuma prasību pilnīgi piemēroja ar 2005. gada vērtējumu saistītajam refinansēšanas plānam. Apvienotās Karalistes iestādes arī norādīja, ka pensiju regulators pārliecinājās – garantija netika izmantota refinansēšanas perioda pagarināšanai vai galveno pieņēmumu aktuārvērtējumā vai refinansēšanas plānā ietekmēšanai.

4.1.2. *Atbrīvojums no nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā*

(46) Attiecībā uz atbrīvojumu no nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā Apvienotās Karalistes iestādes atgādina, ka Pensiju aizsardzības fonds ir daļa no programmas, ko ieviesa saskaņā ar 2004. gada Pensiju likumu, lai uzlabotu pensiju shēmu dalībniekiem piedāvāto aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā. Pensiju aizsardzības fondu īpaši izveidoja, lai palielinātu dalībnieku aizsardzību shēmu likvidācijas gadījumā, ja to finansējums nav pietiekams un ja vēl nav īstenoti atbilstīgi pasākumi. Apvienotās Karalistes iestādes uzskata – tā kā nodevas maksājuma pienākums ir tieši saistīts ar Pensiju aizsardzības fonda aizsardzības piedāvājumu, saskaņā ar noteikumiem Pensiju aizsardzības fonda kritērijiem neatbilst tās shēmas, kurām ir veikti atbilstīgi pasākumi, piemēram, nodrošināta valsts garantija, jo Pensiju aizsardzības fonda sniegtā aizsardzība uz tām neattiecas.

(47) Tādēļ *BTPS* neiekļaujas tajā Pensiju aizsardzības fonda sistēmas jomā, ko piemēro darbiniekiem, kuriem ir spēkā valsts garantija. Patiesi – attiecībā uz šiem darbiniekiem *BTPS* nav vajadzīga Pensiju aizsardzības fonda aizsardzība un tā nesaņem to, un šā iemesla dēļ nodeva netiek maksāta. Apvienotās Karalistes iestādes uzskata, ka šo gadījumu nevar klasificēt kā izņēmumu, jo tas būtu pretrunā ar Pensiju aizsardzības fonda sistēmas loģiku. Gluži pretēji – ja *BTPS* pilnā apmērā nomaksātu Pensiju aizsardzības fonda nodevu, strauju peļņu gūtu tās shēmas, kas atbilst Pensiju aizsardzības fonda kritērijiem un saņem tā aizsardzību.

4.2. ***BT* un *BTPS* pārvaldītāju nostāja**

(48) Kopīgajā 2007. gada 28. novembra iesniegumā par lēmumu *BT* un *BTPS* uzsver, ka valsts garantija ir tikai daļa no programmas, kuru ieviesa *BT* privatizācijas laikā 1984. gadā un kuras nolūks ir aizsargāt valsts civildienesta pensiju tiesībām līdzīgās pensiju tiesības *BT* pirmsprivatizācijas laika darbiniekiem. Atšķirībā no valsts garantijas nodrošinājuma pirmsprivatizācijas laika darbiniekiem šī programma ietver vairākus tādus papildu apgrūtinājumus, ko parasti neiekļauj uzņēmuma budžetā:

— valsts civildienesta piedāvātajām līdzīgas uzlabotas priekšrocības, piemēram, pensionēšanās 60 gadu vecumā,

— labākus agrīnas pensionēšanās nosacījumus, atlaižot darbiniekus skaita samazināšanas dēļ,

— ierobežojumus *BT* spējai grozīt šīs saistības, atcelt darba devēja iemaksu […], un

— *BT* manto privatizācijas laikā esošo shēmas tīro deficītu.

(49) Turklāt *BT* atzīmē, ka Pensiju aizsardzības fonda nodevas nepiemērošana ir loģiskas sekas valsts garantijai, jo tā jau nodrošina atsevišķu pensiju aizsardzību. Tā uzskata, ka šie abi pasākumi (valsts garantija un no tās izrietošais atbrīvojums no Pensiju aizsardzības fonda nodevas) būtībā ir saistīti ar 1984. gada pensiju programmu. Šī programma radīja *BT* ievērojamu finansiālu slogu. Eksperts aktuārs konstatēja, ka *BT* nodoto pensiju papildsaistību neto pašreizējā vērtība ir GBP […], un šādu summu privātā sektora uzņēmumi parasti nemaksā. Tā kā šis slogs ievērojami pārsniedz jebkuru summu, kas, nesaņemot valsts garantiju, būtu jāmaksā Pensiju aizsardzības fondā, var secināt, ka *BT* negūst nekādu vispārēju labumu un tādēļ pasākums nav valsts atbalsts.

(50) *BT* apgalvo arī, ka uzskatīt par valsts atbalstu tādu pasākumu kā valsts garantija, kas nebija atbalsts tās piešķiršanas laikā, tāda eksogēna notikuma dēļ kā Pensiju aizsardzības fonda izveide divdesmit gadus vēlāk, kas nemainīja sākotnējā pasākuma noteikumus, būtu pretrunā ar valsts atbalsta tiesību aktiem. Jebkurā gadījumā uzskatāms, ka valsts resursu nodošana netika veikta.

4.3. **Sūdzības iesniedzējs un citas ieinteresētās personas**

(51) Ciktāl trešo personu apsvērumi apstrīd Komisijas 2007. gada 28. novembra lēmumā par procedūras uzsākšanu izklāstīto Komisijas atzinumu, ka valsts garantija kā tāda nepiešķir *BT* nekādas īpašas papildu priekšrocības, šie apsvērumi nav saistīti ar šā lēmuma priekšmetu un šajā lēmumā nav jāaplūko.

(52) Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, ciktāl garantija iespaido pensiju saistību finansēšanu, šī ietekme uz *BT* ir ļoti būtiska, jo *BTPS* deficīta apmērs – 3,4 miljardi GBP 2006. gadā – ir būtisks salīdzinājumā ar *BT* tīro vērtību – 1,55 miljardi GBP tajā pašā laikā. Ja shēmas deficītu iekļautu bilancē, tas ietekmētu *BT* finanšu koeficientus, iespēju saņemt kredītus un nosacījumus, ar kādiem tas būtu iespējams. Tādējādi *BTPS* atšķirīgās finansējuma prasības, ko pieļāva valsts garantija, papildus *BTPS* saņēmēju aizsardzībai radītu priekšrocības tikai *BT*, un tai nebūtu jāpasludina faktiska maksātnespēja.

(53) *UKCTA* uzskata, ka atbrīvojums no minimālā finansējuma prasībām un Pensiju aizsardzības fonda nodevas maksājuma *BT* dod priekšrocību, ko neattaisno sistēmas loģika. Tā kā 1984. gadā, kad garantiju izsniedza, vispārējās likumā noteiktās normas, kas regulēja tādas pensiju shēmas kā *BTPS*, neparedzēja nekādu aizsardzību pensiju shēmu saņēmējiem, 1995. un 2004. gada reformu mērķis bija nodrošināt efektīvu aizsardzību saņēmējiem, tādēļ valsts garantija kļuva lieka. Kāda atsevišķa uzņēmuma atbrīvošana no vispārējā pienākuma uzņēmumiem pašiem izveidot aizsardzības pasākumus vai piedalīties tajos ir klajā pretrunā ar sistēmas loģiku.

(54) Attiecībā uz minimālā finansējuma prasību *UKCTA* uzsver, ka, piemērojot valsts garantētajām shēmām atbrīvojumu no 1995. un 2004. gada normatīvajām prasībām, Apvienotā Karaliste ar nodomu atteicās no iespējas samazināt valsts garantijas ietekmi. Turklāt šajā ziņā *BT* vienpusējais lēmums veikt lielākus maksājumus *BTPS* nekā būtu vajadzīgs nekādā veidā neiespaido valsts atbildību. Pasākums joprojām ir valsts atbalsts, pat ja tas vēl nav izmantots.

5. **NOVĒRTĒJUMS**

5.1. **Pasākuma atbilstība valsts atbalstam**

(55) EK līguma 87. panta 1. punktā noteikts:

> "Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm."

(56) Lai piemērotu EK Līguma 87. panta 1. punktu, jābūt tādam atbalsta pasākumam, kas piedēvējams līdzekļus piešķirušajai valstij, iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļo konkurenci kopējā tirgū, radot selektīvu ekonomisku izdevīgumu atsevišķiem uzņēmumiem.

5.1.1. *Atbalsts, ko piešķir dalībvalsts vai no dalībvalsts līdzekļiem*

(57) Atbrīvojums no 1995. gada Pensiju likumā un 2004. gada Pensiju likumā noteiktās minimālā finansējuma prasības un atbrīvojums no nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā atbilstoši 2004. gada Pensiju likumā noteiktajam valsts garantētajam pensiju saistību apmēram izriet no noteikumiem, ko pieņēmušas Apvienotās Karalistes likumdošanas struktūras. Jāatzīmē, ka tas pats attiecas arī uz valsts garantiju. Tādēļ ikvienu šajos pasākumos ietverto atbalstu piešķir Apvienotā Karaliste. Turklāt šie atbrīvojumi ir saistīti ar valsts līdzekļiem, jo tie izriet no valsts garantijas, kas ir saistīta ar Apvienotās Karalistes valsts līdzekļiem.

(58) Atbilstoši 1984. gada Telekomunikāciju likumam *BT* likvidācijas gadījumā Apvienotā Karaliste izpildīs visas pārņēmējas sabiedrības nenokārtotās saistības, ko valsts sabiedrība *BT* uzņēmusies. Kopš 2003. gada šī atbildība ir samazināta tikai līdz tām nenokārtotajām saistībām, kas attiecas uz pensiju izmaksu. Ja *BT* tiek likvidēta un kļūst maksātnespējīga, šīs saistības uzliek pienākumu samaksāt attiecīgo ar *BTPS* saistīto pensiju daļu. Lai izpildītu visas tās nenokārtotās saistības, kuru izpildi citā gadījumā samaksātu *BT*, šādā gadījumā tiktu pieprasīti Apvienotās Karalistes līdzekļi.

(59) Ja *BT* kļūst maksātnespējīga, Apvienotās Karalistes finanšu līdzekļus ne tikai izmanto – to dara bez maksas, un tas neuzliek *BT* pienākumu maksāt regulāras vai atliktas nodevas vai jebkādu cita veida finansiālu kompensāciju Apvienotās Karalistes kompetento finanšu iestāžu budžetā. Tas nozīmē, ka Apvienotā Karaliste atsakās no iespējamiem ieņēmumiem un tātad no valsts līdzekļiem, kurus tā varētu iegūt, piešķirot valsts garantiju.

(60) Atbrīvojumu no 1995. gada Pensiju likumā un 2005. gada Pensiju likumā noteiktajām minimālā finansējuma prasībām saskaņā ar valsts garantiju un atbrīvojumu no nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā atbilstīgi 2004. gada Pensiju likumā noteiktās valsts garantijas ietvertajām pensiju saistībām īsteno ar tādu valsts garantiju, kas ietver Apvienotās Karalistes līdzekļus. Tas nozīmē, ka šie atbrīvojumi ir atkarīgi no Apvienotās Karalistes līdzekļiem un tātad ir saistīti ar tiem EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

5.1.2. *BT (selektīvais) ekonomiskais ieguvums*

(61) Kā personas apsvērumos norāda, attiecībā uz lēmumu par procedūras sākšanu ir jāpārbauda, vai atbrīvojums no 1995. gada Pensiju likumā un 2004. gada Pensiju likumā noteiktajām minimālā finansējuma prasībām vai arī atbrīvojums no 2004. gada Pensiju likumā noteiktās nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā atbilstīgi valsts garantētajam pensiju saistību apmēram ir radījis *BT* kādu ekonomisku izdevīgumu.

5.1.2.1. Atbrīvojums no 1995. gada Pensiju likumā un 2004. gada Pensiju likumā noteiktajām minimālā finansējuma prasībām

(62) Ar 1995. gada Pensiju likumu ieviesa minimālā finansējuma prasību, ka shēmas aktīvu vērtība nedrīkst būt mazāka par shēmas saistību apmēru, kas novērtēts atbilstoši paredzētajai aktuārvērtēšanas metodoloģijai. Valsts garantētie pensiju fondi bija atbrīvoti no šīs finansējuma prasības. Ar 2004. gada Pensiju likuma 3. daļu grozīja 1995. gada likumu, ieviešot jaunu finansēšanas prasību un aktuārvērtejumu shēmu, no kuras valsts garantētie pensiju fondi arī bija atbrīvoti, ja tie bija izveidoti ar tiesību aktu.

(63) Attiecībā uz atbilstību minimālā finansējuma prasībām, kuras ieviesa ar 2004 gada Pensiju likumu, no Apvienotās Karalistes iestāžu sniegtās informācijas izriet, ka *BTPS* neatbilst vienam atbrīvojuma saņemšanas nosacījumam, jo to neizveidoja ar tiesību aktu. Tas nozīmē, ka, neskatoties uz valsts garantijas nodrošinātajām priekšrocībām, uz *BTPS* attiecas 2004. gada Pensiju likumā noteiktās minimālā finansējuma prasības. Tāpēc *BT* nevar izmantot nevienu tajā paredzēto atbrīvojumu un tai ir jāpilda šā likuma prasības tik ilgi, kamēr tās ir spēkā.

(64) Šajā sakarā pensiju regulators pārbaudīja jaunākā – *BT* un *BTPS* pārvaldītāju 2005. gada decembrī saskaņotā – *BTPS* refinansēšanas plāna saturu. Pensiju regulators ir neatkarīga iestāde, kas izveidota ar 2004. gada Pensiju likumu un kas ir atbildīga par pensiju shēmu regulēšanu. Apvienotās Karalistes iestādes oficiāli apstiprināja – pensiju regulators pārliecinājās, ka valsts garantiju neizmantoja refinansēšanas perioda pagarināšanai vai galveno *BTPS* aktuārvērtējuma vai refinansēšanas plāna pieņēmumu ietekmēšanai.

(65) Tomēr jāizvērtē, vai ar valsts garantiju saistītais atbrīvojums no tām finansējuma prasībām, kas ietvertas 1995. gada Pensiju likumā, uz kuru neattiecās nosacījums, ka attiecīgajai pensiju shēmai jābūt izveidotai ar tiesību aktu, radīja *BT* vai *BTPS* kādu ekonomisku izdevīgumu. Jebkuras iespējamās priekšrocības būtu konstatējamas laikā no 1995. gada līdz 2004. gadam, kad minētās prasības bija spēkā.

(66) Šīs prasības bija noteiktas attiecībā uz metodoloģiju, kas jāievēro, veicot shēmas stāvokļa aktuārvērtējumu, un attiecībā uz desmit gadu periodu, kura laikā jādzēš paziņotais deficīts. Faktiski šis atbrīvojums varēja radīt ekonomisku izdevīgumu tādiem darba devēju uzņēmumiem kā *BT*, kuru saistības attiecībā uz saviem pensiju fondiem ietver valsts garantija. Šie uzņēmumi varēja ievērot (ja vispār ievēroja) mazāk stingras prasības attiecībā uz i) pienākumu dzēst deficītu, ii) metodoloģiju, kas jāizmanto shēmas aktīvu un saistību novērtēšanai, un iii) iepriekšminēto darbību nosacījumiem un laika periodu. Patiesi – līdzekļus, kas nebija vajadzīgi šo prasību izpildīšanai, varēja izmantot citai saimnieciskai darbībai.

(67) *BTPS* finansējuma saistību noteikumi laikā no 1995. gada līdz 2004. gadam ietvēra *BT* pienākumu dzēst shēmas aktuāra konstatēto deficītu. Lai gan *BT* būtu varējusi izmantot atbrīvojumu no 1995. gada Pensiju likuma noteikumiem, tā nedarīja to attiecībā uz pienākumu atjaunot pilnu finansējumu.

(68) Attiecībā uz metodoloģiju Apvienotās Karalistes iestādes iesniedza Komisijai pārskatu par visiem *BTPS* ieguldījumu principiem kopš 1996. gada. Tās vienmēr norāda, ka *BTPS* ieguldījumu politikā tika ievērotas 1995. gada Pensiju likumā noteiktās minimālā finansējuma prasības. Apvienotās Karalistes iestādes apgalvo, ka faktiski *BT* finansēja *BTPS* tā, it kā uz to pilnīgi attiektos 1995. gada Pensiju likumā un 2004. gada Pensiju likumā noteiktās minimālā finansējuma prasības. Apvienotās Karalistes iestādes pierādīja, ka šīs prasības tika ievērotas arī 1999. un 2002. gadā veiktajos vērtējumos, neskatoties uz deficītu, ko konstatēja citā – pastāvīgajā – vērtējumā. Faktiski, kā konstatēts 1999. un 2002. gadā veiktajā vērtējumā, kad bija spēkā 1995. gada Pensiju likuma minimālā finansējuma prasības, *BTPS* finansējuma stāvoklī nav vērojams tāds deficīts, kuru saskaņā ar šīm prasībām *BT* vajadzētu dzēst. Lai gan *BT* varēja izmantot atbrīvojumu no 1995. gada Pensiju likuma prasībām attiecībā uz paredzēto metodoloģiju, tā to nedarīja un faktiski piemēroja tādu metodoloģiju, kas uzlika stingrākas saistības attiecībā uz *BTPS* deficīta dzēšanu.

(69) Attiecībā uz pilnīga finansējuma atjaunošanai paredzēto periodu pausts viedoklis – ja deficītu konstatētu saskaņā ar 1995. gada Pensiju likumā izklāstītajām minimālā finansējuma prasībām, tas nebūtu jādzēš nekavējoties, bet to varētu pārnest uz noteiktu 10 gadu vai īsāku periodu. Patiešām saskaņā ar *BTPS* noteikumiem *BT* bija un ir pienākums dzēst jebkādu aktuārvērtējumā paziņoto deficītu starp shēmas aktīviem un saistībām […]. Tomēr, tā kā saskaņā ar 1995. gada Pensiju likumā paredzēto metodoloģiju *BTPS* netika konstatēts deficīts, šķiet, ka ilgāks periods salīdzinājumā ar likumā paredzēto, kurā *BT* būtu varējusi to dzēst, neradīja *BT* nekādu faktisku ekonomisku ieguvumu.

(70) Komisija atzīmē trešo personu izvirzīto argumentu, ka pasākums joprojām ir valsts atbalsts, pat ja tas vēl nav izmantots. Tomēr pašreizējos apstākļos attiecīgais pasākums vairs nav spēkā, un nav pierādījumu, ka laikā no 1995. līdz 2004. gadam *BT* būtu guvusi kādu ekonomisku labumu.

(71) Šādos apstākļos Komisija uzskata, ka nav konstatēts, ka atbrīvojums no 1995. gada Pensiju likumā noteiktajām minimālā finansējuma prasībām un – vēl jo mazāk – no 2004. gada Pensiju likuma noteikumiem ir devis vai joprojām dod *BT* kādu ekonomisku izdevīgumu. Tādēļ šādā saistībā nav valsts atbalsta, jo nav izpildīti visi EK līguma 87. panta 1. punkta nosacījumi.

5.1.2.2. Atbrīvojums no nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā atbilstoši 2004. gada Pensiju likumā izklāstītajām valsts garantētajām pensiju saistībām.

(72) Ar 2004. gada Pensiju likumu izveidoja Pensiju aizsardzības fondu, kurā pensiju fondiem jāmaksā ikgadēja nodeva, ja vien tie nesaņem valsts garantiju un tādēļ nav atbrīvoti no šā maksājuma. No 2004. gada ir izveidota vispārējā Pensiju aizsardzības fonda sistēma, un uzņēmumu pensiju shēmām un netiešā veidā arī darba devējiem ir jāveic iemaksas Pensiju aizsardzības fondā, kas nodrošina garantiju ikvienas tādas shēmas darbiniekiem, kas veic iemaksas. Citiem vārdiem – vispārēja sistēma nosaka, ka papildu aizsardzību var saņemt, ja darba devēji samaksā nodevu pilnā apmērā.

(73) Saskaņā ar Pensiju aizsardzības fonda iestāšanās noteikumiem atbrīvojumu piešķir tai *BTPS* daļai, kas atbilst valsts garantētajām darbinieku pensiju tiesībām. Tādēļ Pensiju aizsardzības fonds aprēķina *BTPS* maksājamo nodevu, neiekļaujot tos shēmas dalībniekus, kas tai pievienojās pirms privatizācijas, ar nosacījumu, ka 1984. gada likuma 68. pants garantē *BT* saistības veikt iemaksas *BTPS* par šiem dalībniekiem. Tādēļ ir atšķirība starp Pensiju aizsardzības fonda nodevu, ko *BTPS* faktiski maksāja kopš 2005. gada, un to nodevu, kuru *BTPS* būtu maksājusi, ja valsts garantiju neņemtu vērā.

(74) Piemēram, 2005./2006. gadā *BTPS* samaksātās nodevas apmērs bija GBP […], turpretī bez valsts garantijas tās nodeva būtu bijusi GBP […]. Citiem vārdiem – faktiski samaksātās nodevas apmērs bija mazāk nekā […] no summas, kas *BTPS* būtu bijis jāmaksā bez valsts garantijas. Ja valsts garantija nebūtu ņemta vērā, turpmākajos gados maksājamās nodevas apmērs būtu GBP […] 2006./2007. gadā un GBP […] 2007./2008. gadā.

(75) Komisija neuzskata, ka Pensiju aizsardzības fondā maksājamās nodevas samazināšanu attaisnoja "sistēmas loģika". Komisija uzskata – nevar pieņemt, ka Apvienotajā Karalistē izveidoto pensiju tiesību aizsardzības "sistēmu" veido tikai Pensiju aizsardzības fonds. Drīzāk jāņem vērā visi pensiju aizsardzībai noteiktie pasākumi. Ja *BT* kļūst maksātnespējīga un tās pensiju fondā rodas deficīts, pensijas attiecīgajiem pirmsprivatizācijas laika darbiniekiem maksā valsts, nevis privāti finansētais Pensiju aizsardzības fonds, kā būtu gadījumā, ja piemērotu parastos noteikumus. Kā minēts iepriekš, *BTPS* saņem valsts garantijas aizsardzību bez maksas. Šajā gadījumā "loģiski" ir vienīgi tas, ka privātie uzkrājumi kļūst lieki, ja uzņēmuma pensiju sistēmas aizsardzībai ir pieejami valsts līdzekļi.

(76) Apvienotās Karalistes iestādes, izvirzot argumentu, ka Pensiju aizsardzības fonda izveidoto sistēmu piemēro tikai tādā gadījumā, ja nav īstenoti citi atbilstoši aizsardzības pasākumi, piemēram, nav saņemta valsts garantija, nav ņēmušas vērā faktu, ka aizsardzības pasākumi, no kuriem *BTPS* gūst labumu, *BT* ir pieejami bez maksas. Pat ja atzītu, ka Pensiju aizsardzības fonds ir "drošības tīkls", kas paredzēts tikai tām pensiju shēmām, kuras nesaņem atbilstošu aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā, spēkā ir fakts, ka *BT* nemaksā par šādu valsts papildu nodrošinātu pirmsprivatizācijas laika darbinieku pensiju tiesību aizsardzību, ko Apvienotā Karaliste uzskata par nepieciešamu uzņēmumu pensiju shēmu atbilstīgai citu darbinieku aizsardzībai. Patiesi – attiecībā uz tiem pēcprivatizācijas laika darbiniekiem, kuru tiesības valsts negarantē, *BTPS* saņem Pensiju aizsardzības fonda aizsardzību un veic tajā iemaksas.

(77) Turklāt Komisija nepiekrīt *BT* un *BTPS* viedoklim, ka pasākumu, kuru neuzskatīja par atbalstu 1984. gadā, kad to piešķīra, nevar raksturot kā atbalstu divdesmit gadus pēc eksogēniem notikumiem. Pirmkārt, Komisija norāda, ka tā neuzskata, ka pati garantija ir atbalsts *BT*. Kā Komisija norādīja 2007. gada 28. novembra lēmumā, valsts garantiju pensiju saistībām piešķīra minēto darbinieku labā, un tā neradīja tiešu *BT* ekonomisku izdevīgumu. Tomēr tagad garantija ir galvenais iemesls, kādēļ *BT* gūst labumu, kas ir atbrīvojums no tās nodevas maksājuma pilnā apmērā, kuras nolūks ir finansēt ar 2004. gada Pensiju likumu ieviesto Pensiju aizsardzības fondu un kuru *BT* maksā tikai par attiecīgajiem pēcprivatizācijas laika darbiniekiem. Šis atbrīvojums nevarēja būt spēkā laikā, kad valsts garantiju piešķīra, jo tad nebija jāveic iemaksas šādā vai līdzīgā fondā, bet 2004. gada Pensiju likums atzina garantiju kā pamatojumu atbrīvojumam.

(78) Apgalvojot, ka pienākums veikt iemaksas ir eksogēns valsts garantijai, *BT* un *BTPS* neņem vērā faktu, ka 2004. gadā labuma un saņēmēja būtība salīdzinājumā ar 1984. gadu ir atšķirīga. *BT* maksātnespējas gadījumā pensijas tiesību nodrošinājums pirmsprivatizācijas laika darbiniekiem garantē samaksu atbilstoši viņu uzkrātajām tiesībām. Tomēr atbrīvojums no līdzdalības Pensiju aizsardzības fondā un pilnas nodevas maksājuma *BT* ir izdevīgs, ciktāl tas samazina citā gadījumā maksājamo nodevu, un valsts garantija ļāva piešķirt šo atbrīvojumu.

(79) Komisija arī noraida argumentu, ka nekāda izdevīguma nav, jo *BT* akcionāri par šo garantiju jau samaksājuši kopējā cenā par sabiedrību 1984. gadā. Kā paskaidrots 2007. gada 28. novembra lēmumā, Komisija saskaņā ar pieejamo informāciju secināja, ka pati valsts garantija, ciktāl tā attiecas uz *BT* pensiju saistībām, neradīja *BT* nekādu izdevīgumu laikā, kad to piešķīra, tādēļ nav iemesla pieņemt, ka *BT* akcionāri samaksāja prēmiju par dažu darbinieku ieguvumu, kas īstenotos tikai *BT* maksātnespējas gadījumā. Tā neietvēra nekādu izdevīgumu līdz 2004. gadam, kad ar tiesību aktu būtiski mainīja tās implikāciju. Privatizācijas laikā pensiju saistību valsts garantija *BT* akcionāriem nebija īpaši vērtīga, ņemot vērā turpmākos un neparedzamos pensiju tiesību aktu grozījumus. 1984. gadā nebija iespējams prognozēt 2004. gadā noteikto *BT* pienākumu veikt iemaksas Pensiju aizsardzības fondā, ne arī to iespējamo ekonomisko izdevīgumu, kādu uz valsts garantiju pamata piešķirtais atbrīvojums no šī pienākuma sniegs.

(80) *BTPS* arī apgalvo, ka mazākas Pensiju aizsardzības fonda nodevas radīto iespējamo izdevīgumu vairāk nekā kompensē *BT* un *BTPS* papildu saistības un finanšu slogs […] GBP apmērā, kā iemesls ir *BTPS* īpatnības. Komisija neuzskata, ka iespējamos zaudējumus varētu izmantot, lai kompensētu šo ieguvumu:

— pirmkārt, *BT* akcionārus maz interesēja vai vispār neinteresēja darbiniekiem garantētais nodrošinājums *BT* bankrota gadījumā,

— otrkārt, nav tādas sakarības laikā starp šiem norādītajiem zaudējumiem un ieguvumu, kas izriet no samazinātas iemaksas Pensiju aizsardzības fondā, ko īstenoja 20 gadu vēlāk un uz ko tiesību aktos nav norāžu, ka tā nolūks ir kompensēt iespējamos zaudējumus. Tāpat nav novērojama būtiska saistība starp norādītajiem *BT* noteiktajiem slogiem un valsts garantētajām saistībām, kas 1984. gadā *inter alia* ietvēra īstermiņa aizņēmumus, tirdzniecības aizdevumus, pievienotās vērtības nodokli, algas nodokļus un ārējos ilgtermiņa aizdevumus,

— treškārt, *BT* norāda uz apgrūtinājumu, ko rada papildu pienākumi ievērot valsts civildienesta ierēdņu tiesībām līdzīgas tiesības. Tomēr nevar izslēgt, ka šīs tiesības savukārt ir radījušas *BT* tādu labumu kā lielāka attiecīgo darbinieku lojalitāte vai iespēja vienoties par tādu algu un darba apstākļiem, kas šādu tiesību neesamības gadījumā atšķirtos.

(81) Pretstatā citiem elektronisko sakaru vai citu nozaru uzņēmumiem, kuriem nav piešķirts atbrīvojums no nodevas maksājuma ar 2004. gada Pensiju likumu izveidotajā Pensiju aizsardzības fondā atbilstoši valsts garantēto pensiju saistību apmēram, *BT* gūst ekonomisku izdevīgumu, jo Pensiju aizsardzības fondā maksā ievērojami mazāku nodevu. Tādēļ *BT* var izlietot šos finanšu līdzekļus, lai finansētu savu saimniecisko darbību tirgos, kuros tā darbojas.

(82) Visbeidzot – kopš stājās spēkā 2005. gada Noteikumi par Pensiju aizsardzības fondu (iestāšanās noteikumi), *BT*, šķiet, tiek radīts valsts finansēts ekonomisks izdevīgums.

5.1.3. *Uzņēmumi, kas gūst labumu no selektīviem pasākumiem*

(83) Saistībā ar attiecīgo pasākumu saņēmēju jāuzsver, ka *BTPS* un *BT* ir divas dažādas juridiskas personas. Atbrīvojums no attiecīgās nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā tiešā veidā attiecas uz *BTPS*, kuras pārvaldītāji ir atbildīgi par maksājumu. Piemēram, 2005./2006. gadā *BTPS* maksājamo nodevu, iespējams, finansēja no shēmas aktīviem. Taču, kamēr *BT* ir maksātspējīga, tai jāveic iemaksas, lai segtu savas pensiju shēmas deficītu un administratīvās izmaksas. Pat ja *BT* pati nesaņem rēķinus un nemaksā attiecīgo pensiju aizsardzības nodevu, mazāka nodeva samazina *BTPS* izmaksas un ir izdevīga *BTPS* aktīviem, tādējādi samazinot pašas *BT* saistības pret *BTPS*. Tas nozīmē, ka jebkāds *BTPS* saņemtais ekonomiskais izdevīgums, ko rada attiecīgais pasākums, tiek pilnīgi nodots *BT*.

(84) Turklāt šis pasākums ir selektīvs tādēļ, ka nosacījums 2005. gada Pensiju aizsardzības fonda noteikumos (iestāšanās noteikumi), ar ko īsteno 2004. gada Pensiju likumu un piešķir atbrīvojumu no Pensiju aizsardzības fonda nodevas, ir selektīvs, jo izriet no 1984. gada likumā, kas aplūko tikai *BT* paredzētās saistības, noteiktās valsts garantijas. Visi šie pasākumi kopā ieviesa atbrīvojumus no vispārējiem pienākumiem, ko ar Pensijas likumu noteica citiem uzņēmumiem, kuriem nav šādu priekšrocību, tādēļ tie ir selektīvi.

5.1.4. *Konkurences izkropļojums, kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm*

(85) *BT* ar dažādu meitasuzņēmumu starpniecību aktīvi darbojas, sniedzot elektronisko sakaru pakalpojumus vairākās dalībvalstīs, tostarp Vācijā, Itālijā, Spānijā, Nīderlandē, Francijā un Apvienotajā Karalistē un citās valstīs ([1]). Elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšana būtībā ietver satura nosūtīšanu tīklos pāri robežām visā kopējā tirgū neatkarīgi no tā, vai šos pakalpojumus sniedz vietējā, valsts vai starpvalstu mērogā.

(86) Kā atzinusi elektronisko sakaru uzraudzības iestāde *OFCOM*, Apvienotajā Karalistē vairākos mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības pakalpojumu tirgos *BT* pieder ievērojama ietekme tirgū tādā nozīmē, kā to paredz ES reglamentējošie noteikumi par elektronisko sakaru pakalpojumiem un tīkliem. Šie tirgi pilnīgi vai daļēji ietver fiksētos šaurjoslas mazumtirdzniecības pakalpojumus, fiksētās šaurjoslas vairumtirdzniecības centrāles līnijas, izejošos zvanus un zvanu pārsūtīšanu, vairumtirdzniecības platjoslas piekļuvi, vairumtirdzniecības vietējo piekļuvi un nomātās līnijas ([2]). Visos šajos pakalpojumu tirgos Apvienotajā Karalistē *BT* konkurē ar ievērojami vājākiem konkurentiem, kuriem nav tādu ekonomisko priekšrocību attiecībā uz iemaksām Pensiju aizsardzības fondā, kādas valsts garantija sniedz *BT*. Tādēļ aplūkojamais pasākums vēl vairāk izkropļo šo uzņēmumu un *BT* konkurenci, kuru jau mazina *BT* ievērojamā ietekme tirgū.

(87) Ņemot vērā *BT* darbību un stāvokli valsts un starptautiskajos elektronisko sakaru tirgos, šī priekšrocība var iespaidot konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(88) Visbeidzot – atbrīvojums no nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā atbilstoši valsts garantēto *BT* pensiju saistību apjomam rada *BT* ekonomisku izdevīgumu, jo tiek izmantoti Apvienotās Karalistes valsts līdzekļi. Šis izdevīgums var iespaidot konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

5.1.5. *Pasākuma likumīgums*

(89) Kopš pieņemts 2004. gada Pensiju likums un 2005. gada Noteikumi par Pensiju aizsardzības fondu (iestāšanās noteikumi), *BT* ir piešķirta priekšrocība – atbrīvojums no pilnas iemaksas Pensiju aizsardzības fondā.

(90) Šis atbrīvojums ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, un par to nav ziņots Komisijai atbilstoši EK līguma 88. panta 3. punktam. Tātad šis pasākums ir nelikumīgs.

5.2. **Pasākumu saderības novērtējums**

(91) Tā kā ir apstiprināts, ka atbrīvojums no Pensiju aizsardzības fonda pilnas nodevas maksājuma ir valsts atbalsts, jāizvērtē, vai šāds valsts atbalsts sader ar Kopienas noteikumiem. Šajā ziņā ne Apvienotā Karaliste, ne *BT* vai *BTPS* nav apgalvojusi, ka attiecīgie pasākumi ir atzīstami par saderīgiem ar kopējo tirgu.

5.2.1. *EK līguma 86. panta 2. punkts*

(92) Lai gan *BT* ir uzticēti daži vispārēju ekonomisku interešu pienākumi EK līguma 86. panta 2. punkta nozīmē, atbalsts nav saistīts ar šo pienākumu izpildi un neattiecas uz tiem citādi, tādēļ ir pilnībā izdevīgs *BT* darbībai. Turklāt ne Apvienotās Karalistes iestādes, ne *BT* neapgalvoja, ka pilnas nodevas maksājumi Pensiju aizsardzības fondā traucētu pildīt *BT* uzticētos vispārēju interešu nozīmes pienākumus. Šādos apstākļos EK līguma 86. panta 2. punktā paredzēto atbrīvojumu nepiemēro.

5.2.2. *EK līguma 87. panta 2. un 3. punkts*

(93) Attiecīgais pasākums, šķiet, nav saderīgs arī saskaņā ar EK līguma 87. panta 2. punktu. EK līguma 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts attiecas uz sociālu atbalstu, ko piešķir individuāliem patērētājiem. Aplūkotais valsts atbalsts sniedz labumu pašai *BT*. Tātad šis atbalsts neiekļaujas EK līguma 87. panta 2. punkta a) apakšpunkta darbības jomā.

([1]) Sk. http://www.btplc.com/Report/Report08/pdf/AnnualReport2008.pdf

([2]) Sk. http://www.btplc.com/Report/Report08/pdf/AnnualReport2008.pdf. Sk. arī *OFCOM* 2005. gada 30. jūnija paziņojumu saskaņā ar 155. panta 1. punktu 2002. gada Likumā par uzņēmumiem [*Enterprise Act*] tīmekļa vietnē http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/sec155/sec155.pdf, Galīgos paziņojumus par telekomunikāciju stratēģisko pārbaudi [*Final statements on the Strategic Review of Telecommunications*] un saistības atsauces vietā saskaņā ar 2002. gada Likumu par uzņēmumiem (2005. gada 22. septembris) tīmekļa vietnē http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/statement_tsr/statement.pdf

(94) Turklāt Komisija uzskata, ka noteikti nav piemērojams EK līguma 87. panta 3. punkta a), b) vai d) apakšpunkts, un ne Apvienotās Karalistes iestādes, ne *BT* vai *BTPS* šādā aspektā argumentus neizteica.

(95) Vienīgais iespējamais pamats attiecīgā pasākuma atbilstībai šajā posmā varētu būt EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts. Tomēr nešķiet, ka attiecīgais pasākums atbilst kādam no tiem noteikumiem attiecībā uz šā apakšpunkta piemērošanu, kurus Komisija līdz šim savās pamatnostādnēs un paziņojumos ir izsludinājusi. Tātad šā pasākuma atbilstība būtu vērtējama, tieši pamatojoties uz EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kurā noteikts, ka "atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm", var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

(96) Lai atbalsts būtu saderīgs atbilstoši EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam, tam nepieciešamā un samērīgā veidā jābūt kopīgu interešu labā. Tādēļ Komisija uzskata par lietderīgu izvērtēt šādus jautājumus.

1) Vai atbalsta pasākumam ir skaidri definēts kopīgu interešu mērķis (proti, vai ierosinātais atbalsts novērš kādas tirgus nepilnības vai ir paredzēts kādam citam mērķim)?

2) Vai atbalsts ir rūpīgi izstrādāts, lai sasniegtu kopīgo interešu mērķi? Respektīvi:

— vai atbalsta pasākums ir piemērots līdzeklis,

— vai tam ir stimulējoša ietekme, proti, vai atbalsts maina uzņēmumu darbību,

— vai atbalsta pasākums ir proporcionāls, t. i., vai tās pašas darbības izmaiņas varētu panākt ar mazāku atbalstu?

3) Vai konkurences izkropļojumi un ietekme uz tirdzniecību ir ierobežoti, lai kopējais līdzsvars būtu pozitīvs?

(97) Apvienotā Karaliste nav norādījusi, vai attiecīgā pasākuma nolūks bija sasniegt kādu konkrētu mērķi kopīgās interesēs. Turklāt nav saskatāmas norādes vai pamatojums, kas liecinātu, ka attiecīgais valsts atbalsts ir atbilstošs un samērīgs līdzeklis, kas nodrošina piemērotu stimulējošu ietekmi uz tādas saimnieciskās darbības attīstību, kurā kopā ar citiem konkurentiem iesaistīta arī *BT*. Kā norādīts iepriekš, attiecīgais pasākums nav saistīts ar *BT* uzticētā vispārēju ekonomisko interešu nozīmes uzdevuma pildīšanu un neattiecas uz to.

(98) Tādēļ šķiet, ka vienīgais kopīgo interešu mērķis, kam varētu atbilst attiecīgās pensiju tiesību aktu normas, ir darbinieku pensiju tiesību papildu aizsardzība viņu darba devēja maksātnespējas gadījumā. Papildu garantija, ka pensionētie darbinieki patiešām baudīs darba dzīves laikā paveiktajam darbam atbilstošu finansiālu labklājību, ir kopīgās un sociāli līdzsvarotas saimnieciskās darbības attīstības interesēs. Tomēr, nosakot atbrīvojumu no *BTPS* maksājamās nodevas, atbalsta pasākums neveicina šo mērķu sasniegšanu.

(99) Turklāt Apvienotās Karalistes iestādes pauž viedokli, ka pensiju aizsardzības pasākumi aizsardzību var sniegt tikai tādā gadījumā, ja nav citas alternatīvas un piemērotas aizsardzības. Šādā gadījumā var uzskatīt, ka arī 2004. gada Pensiju likums rada stimulu uzņēmumiem pašiem un uz sava rēķina izveidot alternatīvas sistēmas vai mehānismus, lai nebūtu jāmaksā nodeva vispārējā Pensiju aizsardzības fondā un jāpaļaujas uz to. Tomēr atbalsta pasākums bez kompensācijas maksājuma iznīcina jebkādu *BT* stimulu veidot alternatīvu sistēmu. Gluži pretēji – ja atbalstu aizliegtu, *BT* rastos stimuls to darīt vai vismaz paļauties uz privāti finansēto Pensiju aizsardzības fondu, lai saviem pirmsprivatizācijas laika darbiniekiem garantētu pensijas tiesības.

(100) Tas nozīmē, ka atbalsta pasākums nav piemērots līdzeklis, lai sasniegtu Apvienotās Karalistes pensiju tiesību aktos identificējamu kopīgu interešu mērķi. Gluži pretēji – atbalsts atbrīvo *BTPS* un tādējādi arī *BT* no pamatdarbības izmaksām, kas tām rastos, tiecoties sasniegt šādu mērķi. Tādēļ pamatdarbības izmaksu finansēšanas atbalsta pasākuma negatīvo ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un konkurenci nekompensē pozitīvā ietekme citos aspektos, līdz ar to kopējais līdzsvars ir negatīvs.

(101) Tādēļ Komisija secina, ka atbrīvojumu no Pensiju aizsardzības fonda pilnas nodevas maksājuma nevar atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu atbilstoši EK līguma 86. panta 2. punktam vai EK līguma 87. panta 3. punktam.

6. **SECINĀJUMS**

(102) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija secina, ka atbrīvojums no nodevas maksājuma Pensiju aizsardzības fondā atbilstoši valsts garantēto *BT* pensiju saistību apmēram ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ko nevar atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

7. **ATGŪŠANA**

(103) Saskaņā ar 14. panta 1. punkta nosacījumiem Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 [1], ja nelikumīga atbalsta gadījumos pieņem negatīvus lēmumus, Komisija nolemj, ka attiecīgajai dalībvalstij jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja. Atgūstams ir tikai tas atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

(104) Atgūšanas nolūks ir atjaunot situāciju, kāda bija pirms atbalsta piešķiršanas. Tas ir panākts, kad *BT* atmaksājusi nesaderīgo atbalstu un tādējādi zaudējusi savas priekšrocības salīdzinājumā ar konkurentiem tirgū, jo *BTPS* nav veikusi pilnu nodevu maksājumu Pensiju aizsardzības fondā kopš 2005. gada. Atgūstamajai summai jābūt tādai, lai novērstu *BT* – kas saskaņā ar iepriekš izklāstīto 83. apsvērumu ir šā pasākuma saņēmēja – radīto ekonomisko izdevīgumu.

(105) Tā kā nesaderīgais atbalsts *BT* ir vienāds ar starpību starp to nodevu Pensiju aizsardzības fondam, kas būtu jāmaksā kopš fonda izveidošanas 2005. gadā, ja valsts garantijas nebūtu, un nodevu, kuru *BTPS* faktiski samaksāja, atgūstamā summa ir šī starpība, kam pievienota par šo summu uzkrātā atgūšanas procentu likme, kas nevar būt mazāka par to, kas aprēķināta saskaņā ar 9. pantu Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999 [2].

(106) Jāatzīmē, ka saskaņā ar Apvienotās Karalistes 2007. gada 29. martā sniegto informāciju Pensiju aizsardzības fonda valde, *BT* un *BTPS* pārvaldītāji noslēdza fiduciāru līgumu par tādas summas bloķēšanu darījuma kontā, kas vienāda ar starpību starp summu, kas *BTPS* būtu jāmaksā 2005./2006. gadā, ja nebūtu ņemta vērā valsts garantija, un *BTPS* faktiski samaksāto summu. Turpmākajos gados *BTPS* bija jāiemaksā darījuma kontā tāda summa, ko tā būtu maksājusi, ja nebūtu ņemta vērā valsts garantija. Par šīm summām ir aprēķināti procenti […] apmērā, kas saskaņā ar Apvienotās Karalistes datiem ir […].

(107) Saskaņā ar fiduciārā līguma noteikumiem šie pasākumi ir spēkā, līdz Komisija pabeidz savu izmeklēšanu par to, vai Pensiju aizsardzības fonda nodevas samazināšana ir nesaderīgs atbalsts, vai nolemj neturpināt skatīt šo jautājumu. Pirmajā gadījumā Pensiju aizsardzības fonda rēķinā norādītā galīgā summa par pensiju aizsardzības nodevām ietver arī to procentu maksājumus, kas uzkrāti par darījuma kontā iemaksātajām summām. Tādēļ, ja Komisija pieņem lēmumu, ka atbalsts ir nesaderīgs, […] pienākas Pensiju aizsardzības fondam un nevis *BTPS* vai *BT*. Tam jānodrošina, ka darījumu kontā uzkrātie procenti vēl vairāk nepalielina *BT* gūto ekonomisko izdevīgumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nelikumīgi piešķīra saņēmējam *BT plc* kā atbrīvojumu no *BT* pensiju fonda iemaksas Pensiju aizsardzības fondā tām saņēmēja pensiju saistībām, uz kurām attiecās grozītā 1984. gada Telekomunikāciju likuma 68. panta 2. punkts, ir nesaderīgs ar kopējo tirgu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste pārtrauc nesaderīgā atbalsta sniegšanu *BT plc*.

2. pants

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atgūst no saņēmēja 1. pantā minēto atbalstu.

Atgūstamajai summai piemēro procentu maksājumu par visu periodu no tās dienas, kad atbalstu īstenoja, līdz atgūšanas dienai.

Procentu maksājumu aprēķina kā kapitalizēto procentu maksājumu atbilstoši V nodaļai Regulā (EK) Nr. 794/2004.

3. pants

1.pantā minēto atbalstu atgūst nekavējoties un efektīvā veidā.

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nodrošina, ka šo lēmumu īsteno četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

4. pants

Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste Komisijai iesniedz šādu informāciju:

[1] Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta (tagad 88. pants) piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).

[2] OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

a) no saņēmēja atgūstamā kopsumma;

b) šā lēmuma izpildes nolūkā veikto un plānoto pasākumu sīks apraksts; un

c) dokumenti, kas apliecina, ka saņēmējam pieprasīts atmaksāt atbalstu.

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste informē Komisiju par šā lēmuma īstenošanā veikto valsts pasākumu norisi, līdz pilnībā atgūts 1. pantā minētais atbalsts. Tā pēc Komisijas vienkārša pieprasījuma nekavējoties sniedz informāciju par šā lēmuma izpildē veiktajiem un plānotajiem pasākumiem. Turklāt tā sniedz izsmeļošu informāciju par atgūstamā atbalsta summām un attiecīgajiem procentiem, kas jau atgūti no saņēmēja.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karalistei.

Briselē, 2009. gada 11. februārī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Neelie KROES